

La humanitat

Any III : Núm. 371
Barcelona, dimarts, 17 de gener de 1933

Redacció i Administració: Ronda Sant Pere, 11, pral. : Telèfons 24646 i 24647
Impremta: Muntaner, 49 :-: Telèfon 31518

Fundador: LLUIS COMPANYS

EL TRASPAS DE SERVEIS A LA GENERALITAT

Honorat de Castro, membre de la Comissió, ens diu que és probable que les eleccions municipals es facin a base de candidatura única i no per districtes com fins ara.—La propera reunió de la Comissió es farà a Madrid, segurament, aquesta mateixa setmana

Estació de França. Manquen pocs minuts per a la sortida de l'express. Hem estat allà a acomiadar un amic nostre. Personalitats que surten cap a Madrid. Els components de la Comissió de traspàs de serveis a la Generalitat, també marxen. El senyor Honorat de Castro, després de deixar la maleta al vagó, baixa. Ha de comprar alguns diaris.

Ens hi apropa.
—Marxau contents?
—Sí. Hem fet tasca profitosa —ens diu—, que és allò que calia.
—I quan, la nova reunió?
—No ho sé del cert, probablement aquesta mateixa setmana.
—Així, dintre de pocs dies tindrem el gust de saludar-lo novament?
—No; la propera reunió es farà a Madrid.
—Quins són els assumptes totalment conllestits?
—Per ara, no hi ha més que el que fa referència a Administració Local. He redactat una ponència relativa a pesos i mesures, la qual es discutirà en dies successius. Però això no tindrà dificultats.
—Què hi ha, d'eleccions?
—Hi ha una ponència aprovada ahir i un decret a la Gaceta.
—A quina innovació?
—De moment, no res. És possible, però, que enguany s'apliqui a les eleccions municipals la mateixa teoria que a les eleccions de diputats, o s'a, la candidatura única per a cada ciutat, en lloc de fer-ho per districtes, com fins ara. Això depèn, naturalment, de moltes coses, entre altres, de l'aprovació per part del Parlament de la Llei Electoral.
—Es una novetat.
—Jo crec, tanmateix, que és molt més just fer-ho per conjunt que no per districtes, donat que l'Ajuntament no deu tenir preferències per aquests, i si treballar to's plegats pel conjunt de la ciutat, la qual cosa, naturalment, ja es fa ara.
—D'altres temes que s'hagin desenrotllat en el curs d'aquestes reunions?
—Jo no he assistit més que a dues d'elles, i, per tant, us puc dir ben poques coses. Us diré, però, que s'ha redactat una altra ponència. Aquesta fa referència al traspàs de funcionaris. Aquesta ponència ha estat redactada després de tenir en compte, la Comissió, uns informes que li han estat facilitats pels interessats directament o indirectament.
L'express anuncia la sortida. Com un cavall de ferro gegantí, esbufega prest a emprendre la marxa envers les terres germanes. De la finestra estant, el senyor Honorat de Castro ens diu:
—Bella terra, la vostra. Ahir, a Montserrat, hi havia neu, però no feia fred. A Madrid, en fa molt més. De pensar-hi...

DES DE LA PORTA DEL SOL

(RETAULE GROTESC)

Lerroux ha tornat a negar unes manifestacions que la premsa publicava dies enrera.

I després, quan ha dit que ell no havia dit el que es deia que havia dit —qui ho entén?— ha afegit que no era aquest el moment de parlar.

El senyor Lerroux sempre tan discret.

Dissabte s'estrenà, al Teatre Cervantes, El magnífic cornut i amb aquest motiu s'emplenà totalment aquest coliseu. És molt possible que fos el títol, mig escandalós, que hi fes anar tant de públic.

Moltes senyoretes feien senyals de desgrat per les paraules un xic gruixudes que s'oïen.

Però aquestes mateixes senyoretes que no saben apreciar el valor moral i literari d'El magnífic cornut, són les que riuen les revistes pocasoltes de Pavón i altres.

Avui ha sortit el sol, un sol esplèndid, i el temps és també un xic més agradable que ahir.

A Madrid fan aquests dies el film rus El camino de la vida, el film que tan gran èxit assolí a Barcelona.

En sortir del Cinema de l'Opera, on la fan, dos señoritos bien, que pujaren a un automòbil d'últim cri, diuen:

—La veritat, no veig per entloc aquest interès que alguns tenen per a veure films com aquest.

Es natural atò.

El Govern de la República ha tingut un gest. Un gest que l'honora. Ha estat signada una ordre concedint vuit mil pessetes, amb càrrec al pressupost d'Instrucció Pública, al poeta Villaspesa, que es troba malalt i en la major misèria, i a favor del qual s'han fet alguns festivals a la capital de la República.

EL PINTORESC DOCTOR ALBIÑANA

Sorprèn els diaris estrangers enviant-hi fotografies en les quals apareix magníficament enreixat

La solitud en què es troba el Dr. Albiñana, incomprès pels malhumorats habitants de les Hurdes, ha fet que s'hagi vist obligat a dedicar les seves activitats feixistes a la propaganda de la seva persona a l'estranger, per tal de veure si la "Lliga dels drets de l'home" es recorda d'ell, que és la cosa que per ara el té més amoïnada.

El pintoresc i entropèlic Dr. Albiñana, en fer propaganda de la seva persona intentada, com és natural, d'atacar la República. Sortosament, se li ha descobert el joc.

L'humorístic cap feixista s'ha dedicat aquests darrers temps a trametre unes magnífiques fotografies a's diaris estrangers en les quals apareix darrera d'una reixa de barrots groixuts, talment com si fos el protagonista de El Presidio o una cosa semblant.

El Diario de Noticias, de Lisboa, ha estat el primer que s'ha deixat sorprendre pel poc escrupolós doctor, qui, amb aquestes fotos, vol donar la impressió que es troba pres. Això li donaria l'aspecte de màrtir de la llibertat.

Però, no. El doctor Albiñana —pobre home freturós de popularitat— no és pres. A les Hurdes gaudeix d'una magnífica llibertat. I que li duri...

El famós violinista Kubelik, víctima d'un accident automobilista

Praga. — En un accident d'automòbil ha resultat greument ferit el famós violinista Jean Kubelik.

Aquest anava en el seu cotxe, acompanyat del seu pianista, quan un autocamió li donà una topada tan formidable que l'automòbil que ocupava Kubelik anà a parar a la vorera, després de donar dues voltes de campana.

DESPRES DEL DISCURS DE MAURA

Els agraris pretenen formar una federació de dretes, en la qual hi entrarien des de Lerroux a Lamamié de Clairac

Madrid, 17. — Al requeriment del senyor Maura en el seu discurs del 10 del corrent es creia que respondrien alguns diputats de la minoria agrària, que ingressarien al partit republicà conservador, entre ells el senyor Royo Villanova.

Interrogat el diputat per Valladolid ha manifestat que ell continua en la minoria agrària. I ha afegit:

—Ara bé, jo crec que és indispensable la constitució d'una gran federació de dretes que tingués per eix la minoria, i la qual hauria d'anar des del senyor Lerroux, i si això no fos possible des del senyor Maura, fins el senyor Lamamié de Clairac. No es tracta de fer un bloc nacional, sinó simplement d'oposar-se a l'allau anarquista que avança i que pot destruir

els fonaments de la societat. Salmeron no tingué cap inconvenient d'abraçar el duc de Solferino. ¿Es que hi ha algun republicà d'avui com aquell colós de la República?

El senyor Moles, governador civil de Barcelona, ha dit que o' cap de policia senyor Ibañez no acabarà fins que no acabi ell. I ha dit que això és així perquè així estava acordat.

L'actitud del senyor Moles en emparar un vengut, un home que per la seva actuació ha esdevingut impopular, és molt generosa.

Però quan un hom ha fracassat com el senyor Ibañez, la generositat no fa cap efecte.

CARNET

Llegiu aquest anunci i vull que també el llegiu vosaltres:

EN MADRID

negocio en marcha de grandes beneficios, admitiria socio per ona competente y con 5 a 8 mil pesetas. Inútil si no es joven y apto. No importa sea catalán.

No importa sea catalán. Si, vaja, ens perdonen la vida. Cal dir que aquest anunci ha aparegut en un diari de Barcelona.

Fa dos o tres dies que hi ha tranquil·litat. D'això tothom se n'estranya; a tothom li ve de nou; ningú no s'ho sap explicar; ningú no se'n sap avenir.

Tant, que encara neixen injundis. Tant, que encara actua l'alarmisme.

Ahir, en un suburbi barceloní, oïrem com un home deia, tot esparverat:

—No ho sabeu? Acaben de tirar a terra l'Arc de Triomf!

Aquest, però, era un alarmista de bona fe. Tan de bona fe que quan vegi que l'Arc de Triomf encara existeix creurà que somnia.

Aquests són uns joves obrers, bons republicans, més amics del llibre que de la taverna. Aquests joves formen un orfeó: l'Orfeó de Llevant.

L'altre dia els joves de l'Orfeó de Llevant, discretament — no ens atrevim a dir silenciosament tracant-se d'un orfeó —, sense presumir, sense publicitat, anaren a cantar per als malalts de l'Hospital.

Hus aci un gest bell i digne. Un gest que mereix tots els nostres elogis.

I un altre: Los visionarios, de Pius Baroja. Fort, a more, interessant com tots els llibres de Baroja.

MIG MILIO DE PESSETES

El que costa l'evasió dels deportats de Villa Cisneros, segons una informació d'«El Debate»

Madrid, 17. — Notícies arribades a Madrid des de Lisboa diuen que els deportats de Villa Cisneros vuit es traslladaran a França i els restants seguiran veïnant a Portugal.

«El Debate» publica una informació

en la qual diu que l'evasió ha costat mig milió de pessetes i que segueix ignorant-se la nacionalitat del vaixell que transportà els evadits a Portugal.

Des de l'arribada a Villa Cisneros quedà nomenat el Comitè per a preparar l'evasió. Alguns dels deportats manifestaren llur opinió contrària a aquesta. La fuga la portaren a cap en la nit del 31 de desembre últim, en grups de tres. Es dirigiren a un indret de la costa distant quinze quilòmetres del lloc del confinament. Soparen dues sardines i un vas de vi.

Arribaren a divisar les Açores i es dirigiren a l'altura de Vigo. L'embarcació no reunia moltes condicions i passaren moments d'angoixa, especialment la nit del 13 al 14. Hi hagué escassetat de queviures i es veleren obligats a racionar-se d'aigua, dues ampolles en cada àpat per a tots.

Es trobaren amb un polissó a bord, ja que els compromesos eren 23 i, un cop en alta mar, es trobaren amb què eren 29.

Decididament, no podem prendre'ns seriosament els monàrquics. Ells s'han entestat en fer de "papu". Però això no és possible: domina en ells l'element còmic.

¿Sabeu com en diuen de la barca que utilitzaren els monàrquics que fugiren de Villa Cisneros?

L'arca de Noé!

